Dosar nr. 4-25155874-05-4r-11022026 Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Aliona Sârbu

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În Numele Legii

07 iulie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintelui completului de judecată, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorilor: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de contravenientul Cebotaru Daniel împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Cebotaru Daniel împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 788607 din data de 29 septembrie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 29 septembrie 2025 agentul constatator - ofițerul superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției patrulare „Sud", Costin Ion a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 788607 și a emis decizia de sancționare, în privința lui Cebotaru Daniel pe faptul că *la data de 29 septembrie 2025, ora 08:30, în Nisporeni (Vulcănești), cet. Cebotaru Daniel conducea mijlocul de transport de model „Mercedes", cu n/î *****, care avea defecțiuni tehnice în sistemul de iluminare și anume farul dreapta din spate și nu avea centura de siguranță în timpul șofatului cuplată, comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil, marca/model „Mercedes E220 CDI", n/î *****, ignorând prevederile RCR punctul 122.(3) este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt devieri de la normativele tehnice (dispozitivele de iluminare): c) nu funcționează dispozitivele de iluminare și semnalizare luminoasă a autovehiculului; RCR punctul 11. Conducătorul de vehicul este obligat: k) la solicitarea lucrătorilor de poliție, să asigure transportarea: - acestora la locurile unde s-au produs accidente în traficul rutier sau calamități, în cazul în care accidentul sau calamitatea a avut loc în direcția de deplasare a vehiculului; - persoanelor care necesită asistență medicală urgentă la instituțiile medicale, indiferent de direcția de deplasare*, prin ce s-

a indicat că, a comis o contravenție prevăzută de art. 228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Cebotaru Daniel a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, echivalent cu 900 (nouă sute) lei, și pedeapsa complementară – 3 puncte de penalizare.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 788607 din data de 29 septembrie 2025 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 10 octombrie 2025 Cebotaru Daniel a depus o contestație la organul emitent, prin care a solicitat recunoașterea nulității procesului-verbal seria MAI06 nr. 788607 din 29 septembrie 2025 întocmit conform art.228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional pe motivul lipsei evenimentului contravenției, cu încetarea procedurii contravenționale în legătură cu gravele încălcări procedurale.

Susține Cebotaru Daniel că la data de 29 septembrie 2025 în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional, în baza cărui i-a fost aplicată sancțiune în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei și 3 puncte de penalizare.

În susținerea contestației invocă prevederile art. 378 alin. (1), art. 461, art. 445, art. 442 alin.(10), art. 440 alin. (1), art. 7, art. 375 Cod contravențional și art. 21 din Constituție.

Consideră că procesul-verbal este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece este indicat greșit locul săvârșirii contravenției fiind indicat r. Nisporeni, or Vulcănești, însă fapta a avut loc or. Vulcănești, UTA Găgăuzia, unde a fost oprit de către colaboratorii de poliție. Astfel în documentul procesual este indicată o altă localitate cu aceeași denumire, situată în raionul Nisporeni, la capătul opus al țării (mai mult de 200 km de la locul real). Susține că o asemenea discrepanță face imposibilă stabilirea exactă a circumstanțelor cauzei și încalcă cerințele art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional privind obligativitatea indicării corecte a locului săvârșirii contravenției.

Mai adaugă că în procesul-verbal este indicat „Cebotari Daniel”, pe când numele său este „Cebotaru Daniel”, fapt confirmat prin actul de identitate. Indicarea eronată a numelui persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal creează dubii asupra corectitudinii identificării și încalcă art. 443 Cod contravențional, fiind temei de nulitatea procesului-verbal.

Pe lângă erorile procedurale, consideră că acuzațiile aduse la adresa sa sunt nefondate. În procesul-verbal se menționează că a condus automobilul fără centura de siguranță, însă acest fapt nu corespunde realității, în timpul deplasării era fixat cu centura de siguranță, care a fost decuplată după oprirea automobilului, pentru comoditatea comunicării. Probabil anume acest moment a fost interpretat greșit ca lipsa centurii în timpul deplasării. Invocă că nu i-au fost prezentate probe foto sau video care să confirme faptul că a condus fără centura de siguranță.

De asemenea în procesul-verbal se menționează că la automobil era pretins defect sistemul de iluminare. În rubrica „ignorarea prevederilor” în loc de pct. 11 lit. c) din Regulamentul circulației rutiere, a fost indicat eronat pct. 11 lit. k) din Regulamentul circulației rutiere.

Din cauza acestor erori nu a putut să își exercite pe deplin dreptul la apărare și să prezinte probe referitoare la locul și circumstanțele cauzei.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, s-a respins contestația depusă de Cebotaru Daniel împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 788607 din 29 septembrie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, în baza art. 228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) din Codul contravențional, și a deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea și motivele recurentului.

În dezacord cu soluția instanței de fond, la data de 02 februarie 2026 contravenientul Cebotaru Daniel a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a contestației împotriva procesului-verbal sau, subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare cu înlăturarea încălcărilor constatate.

În susținerea recursului fiind indicat că, nu este de acord cu această hotărâre, considerând-o ilegală şi neîntemeiată, pronunțată cu încălcări esențiale ale normelor de drept procesual şi în urma unei examinări formale şi incomplete a probelor, circumstanțe care au influențat soluția cauzei.

Susține că, în procesul-verbal, locul săvârșirii contravenției este indicat ca „*r. Nisporeni, or. Vulcănești*”, în timp ce, în realitate, evenimentul a avut loc în or. Vulcănești, UTA. Găgăuzia, unitate administrativ-teritorială distinctă, situată la o distanță considerabilă de raionul Nisporeni. Instanța de fond a constatat existența erorii, însă, fără o motivare corespunzătoare, a calificat-o drept nesemnificativă, fără a explica de ce această neconcordanță nu influențează stabilirea circumstanțelor cauzei, cum este exclusă incertitudinea privind competența teritorială și în ce mod nu este afectat dreptul său la apărare.

Indicarea în actul procesual a două localități diferite cu aceeași denumire, amplasate în regiuni diferite ale țării, nu poate fi calificată drept o simplă eroare materială şi contravine cerințelor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional. Mai mult, aceste erori au afectat în mod direct exercitarea dreptului la apărare, garantat de art. 26 Constituția RM şi art. 10 Cod contravențional, întrucât apelantul nu a putut înțelege cu claritate locul real al faptei imputate, iar indicarea eronată a unității administrativ-teritoriale ridică inclusiv dubii privind competența teritorială a agentului constatator şi a instanței sesizate inițial. Astfel, consideră că, prin aceasta, instanța a validat un viciu al procesului-verbal fără o fundamentare juridică adecvată, aplicând eronat norma de drept procesual.

Susține recurentul că, instanța de fond a reținut existența contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional, invocând o înregistrare video, limitându-se la formula generală: „din proba video se vede...”. Totodată, în hotărâre lipsește descrierea conținutului

probei video, indicarea momentului conducerii efective a vehiculului, confirmarea faptului deplasării vehiculului și analiza faptului că centura de siguranță ar fi fost necuplată în timpul conducerii, și nu după oprirea automobilului.

Notează recurentul că, instanţa a substituit analiza probelor printr-o prezumție inadmisibilă în procesul contravențional. Lipsa probelor obiective (foto/video) a fost confundată cu aprecierea acestora, deși materialele cauzei nu conțin mijloace de probă care să confirme elementele constitutive ale contravenției imputate. Potrivit art. 7 şi art. 375 Cod contravențional, precum şi art. 21 Constituția RM, persoana se prezumă nevinovată până la dovedirea vinovăției sale în condițiile legii, iar concluziile instanței nu pot fi întemeiate pe presupuneri. În cauza de față, instanța de fond a inversat sarcina probei, considerând vinovăția sa dovedită în lipsa unor probe certe. Lipsa probelor directe şi concluziile bazate pe presupuneri contravin standardului de probă „*dincolo de orice dubiu rezonabil"*, aplicabil şi în materia contravențională, potrivit jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Mai menționează recurentul că, în contestația depusă la prima instanță s-a invocat expres faptul că în procesul-verbal a fost indicat eronat punctul Regulamentului circulației rutiere - pct.11 lit. k), deși situația de fapt, chiar ipotetic, ar putea fi subsumată pct. 11 lit. b). Instanța de fond nu a verificat aplicabilitatea normei indicate, nu a corelat dispoziția punctului RCR cu circumstanțele de fapt și nu a oferit nicio apreciere juridică acestui argument al apărării.

Consideră că, indicarea greșită a normei juridice încălcate nu poate fi calificată drept eroare materială, întrucât norma juridică determină conținutul obligației încălcate. O normă indicată eronat atrage imposibilitatea stabilirii elementelor constitutive ale contravenției şi afectează calificarea juridică a faptei, încălcând principiul securități juridice şi dreptul persoanei de a înțelege clar natura acuzației formulate.

În opinia recurentului instanța de fond a redat formal poziția agentului constatator, însă a omis să ofere un răspuns motivat la argumentele esențiale ale apărării, inclusiv eroarea privind locul săvârșirii contravenției, indicarea greșită a punctului RCR şi lipsa probelor privind conducerea vehiculului fără centura de siguranță. Potrivit art. 425 alin.(3) Cod contravențional, instanța este obligată să examineze argumentele părților şi să indice motivele pentru care le admite sau le respinge. De asemenea, conform art. 458 Cod contravențional, instanța este obligată să verifice dacă a avut loc contravenția imputată, persoana este vinovată și fapta este corect calificată juridic.

Susține că, aceste obligații nu au fost îndeplinite efectiv de instanța de fond, fapt ce a condus la soluționarea necorespunzătoare a cauzei, iar conform jurisprudenței constante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, orice sancțiune de natură penală sau contravențională trebuie să se întemeieze pe probe clare şi pe o hotărâre suficient motivată.

A mai menționat recurentul că, instanța de fond a făcut referire la statutul său profesional ca element de apreciere negativă în cadrul individualizării răspunderii, fără a exista o normă legală care să prevadă o astfel de diferențiere a răspunderii contravenționale. Legislația în vigoare nu permite diferențierea răspunderii contravenționale în funcție de profesie, iar o asemenea abordare contravine principiului egalității tuturor în fața legii şi a instanței.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional „*recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*"

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 20 ianuarie 2026, cu participarea contravenientului și a agentului constatator. Totodată, copia hotărârii a fost expediată în adresa părților la 21 ianuarie 2026, corespunzător recursul a fost declarat la data de 02 februarie 2026, a fost înaintat cu respectarea termenului de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței".*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen până la 27 martie 2026 pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. Referință la cererea de recurs nu a fost depusă.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei contravenționale în coraport cu argumentele invocate în recursul declarat, Completul de judecată consideră necesar de a admite recursul declarat, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 471 alin. (1) Cod contravențional „*recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*".

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional „*după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.*".

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul

hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

Din materialele cauzei s-a stabilit că, la data de 29 septembrie 2025 în privința lui Cebotaru Daniel de către agentul constatator - ofițerul superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud", Costin Ion a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 788607, în privința lui Cebotaru Daniel pe faptul că *la data de 29 septembrie 2025 ora 08:30 în Nisporeni (Vulcănești) cet. Cebotaru Daniel conducea mijlocul de transport de model „Mercedes", cu n/î *****, care avea defecțiuni tehnice în sistemul de iluminare și anume farul dreapta din spate și nu avea centura de siguranță în timpul șofatului cuplată, comisă cu mijlocul de transport de tip Automobil, marca/model „Mercedes E220 CDI", n/î ***** ignorând prevederile RCR punctul 122.(3) este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt devieri de la normativele tehnice (dispozitivele de iluminare): c) nu funcționează dispozitivele de iluminare și semnalizare luminoasă a autovehiculului; RCR punctul 11. Conducătorul de vehicul este obligat: k) la solicitarea lucrătorilor de poliție, să asigure transportarea: - acestora la locurile unde s-au produs accidente în traficul rutier sau calamități, în cazul în care accidentul sau calamitatea a avut loc în direcția de deplasare a vehiculului; - persoanelor care necesită asistență medicală urgentă la instituțiile medicale, indiferent de direcția de deplasare*, prin ce s-a indicat că, a comis o contravenție prevăzută de art.228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Cebotaru Daniel a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, echivalent cu 900 (nouă sute) lei, și pedeapsa complementară – 3 puncte de penalizare.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 788607 din data de 29 septembrie 2025 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 10 octombrie 2025 Cebotaru Daniel a depus o contestație la organul emitent, prin care a solicitat recunoașterea nulității procesului-verbal seria MAI06 nr. 788607 din 29 septembrie 2025 întocmit conform art.228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional pe motivul lipsei evenimentului contravenției, cu încetarea procedurii contravenționale în legătură cu gravele încălcări procedurale.

Fiind investită cu dreptul de a soluționa cauza contravențională instanța de fond a conchis necesitatea respingerii contestației ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârea instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, Completul de judecată consideră soluția instanței de fond una pripită, bazată pe o analiză superficială a cazuei.

Conform art. 381 alin. (1), (2) Cod contravențional, *orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod*.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

Raportând starea ce rezultă din materialele cauzei la prevederile legale și jurisprudența CtEDO enunțate supra se constată că în speță este prezentă eroarea de drept enunțată la art. 466 lit. d) Cod contravențional.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 458 alin. (1) lit. a), f) Cod contravențional, „*(1) Examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.”*.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, „*(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.”*.

La caz, Completul de judecată constată că, recurentul Cebotaru Daniel a invocat în mod constant atât în contestație, cât și în cererea de recurs, existența unor vicii ale procesului-verbal referitoare la indicarea locului săvârșirii pretinsei contravenții, indicarea eronată a dispoziției din Regulamentul circulației rutiere, lipsa unor probe care să confirme conducerea vehiculului fără centura de siguranță și interpretarea eronată a materialului video.

Prima instanță s-a limitat însă la constatarea că greșeala privind locul săvârșirii faptei și eroarea privind numele contestatorului „*nu pot fi apreciate ca fiind de natură să afecteze în mod*

esențial fondul cauzei”, fără a explica din ce considerente a ajuns la această concluzie și fără a analiza dacă indicarea localității „*Nisporeni (Vulcăneşti)*”, în condițiile existenței unei alte localități cu aceeași denumire în UTA Găgăuzia, poate influența identificarea exactă a locului pretinsei contravenții ori competența funcțională și teritorială a organului constatator. Simpla calificare a acestei neconcordanțe drept „*eroare materială”* nu reprezintă o motivare suficientă în sensul art. 466 lit. d) Cod contravențional.

În același context, Completul de judecată reține că, instanța de fond nu a examinat unul dintre argumentele esențiale invocate de contestator privind indicarea în procesul-verbal a pct. 11 lit. k) din Regulamentul circulației rutiere, deși obligația referitoare la purtarea centurii de siguranță este reglementată de o altă dispoziție normativă. Totodată, hotărârea instanței de fond nu conține nicio analiză referitoare la influența acestei erori asupra încadrării juridice a faptei și nici asupra posibilității contestatorului de a înțelege natura exactă a acuzației formulate împotriva sa.

De asemenea, instanța de fond a motivat existența contravenției prevăzute de art. 235 alin.(1) și art. 227 alin. (1) Cod contravențional, indicând că „*ce ține de defecțiunile în sistemul de iluminare, din analiza probei foto, se constată această defecțiune, iar ce ține de necuplarea centurii de siguranță și motivele invocate de către contestatar precum că ar fi decuplat-o în momentul stopării de către agentul constatator nu este unul plauzibil, așa cum din proba video se vede că acesta nu avea centura cuplată*”, însă fără a reda conținutul înregistrării, fără a indica secvențele relevante analizate, fără a indica elementele concrete ale fotografiei din care rezultă existența defectului tehnic și fără a analiza argumentele contestatorului referitoare la descrierea faptei și la dispoziția regulamentară indicată în procesul-verbal și fără a răspunde argumentelor contestatorului.

Astfel, Completul de judecată reține că, în lipsa unei asemenea analize, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica dacă prima instanță a apreciat complet și obiectiv probele anexate la materialele cauzei ori dacă a tras concluzii bazate exclusiv pe o apreciere sumară a acestuia.

Totodată, Completul de judecată reține că prima instanță și-a întemeiat concluzia privind legalitatea sancțiunii inclusiv pe împrejurarea că contestatorul este ***** și că, prin urmare, gradul său de vinovăție ar fi superior celui al unui cetățean obișnuit. O asemenea motivare nu are suport în dispozițiile Codului contravențional privind individualizarea sancțiunii și nu poate constitui, în sine, criteriu juridic de apreciere a legalității procesului-verbal sau de agravare a răspunderii contravenționale. Or, egalitatea tuturor persoanelor în fața legii exclude instituirea unor criterii de răspundere neprevăzute expres de lege.

În plus, Completul de judecată ține să menționeze că, prima instanță nu a verificat legalitatea individualizării sancțiunii contravenționale, deși din cuprinsul procesului-verbal rezultă că în sarcina lui Cebotaru Daniel au fost reținute două contravenții distincte, iar prin decizia agentului constatator a fost aplicată o singură sancțiune contravențională. Hotărârea atacată nu conține nicio analiză privind respectarea dispozițiilor Codului contravențional

referitoare la modalitatea de sancționare în cazul pluralității de contravenții, omisiune ce împiedică verificarea legalității sancțiunii aplicate.

În acest context, soluția adoptată de către instanța de fond este una pripită, or, la caz se constată o analiză superficială a cauzei și a probelor anexate.

Astfel, Completul de judecată consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Din atare considerente, încălcările enunțate determină incontestabil Completul de judecată să concluzioneze asupra necesității de a casa hotărârea instanței de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi înlăturare încălcările admise și apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluţii corecte.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs. României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părţilor sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. *Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanţei" obligaţia de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puţin pentru a le aprecia pertinenţa*.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, o hotărâre judecătorească este considerată legală, motivată şi întemeiată, numai în cazul în care întrunește toate exigențele stabilite de legislația în vigoare referitor la întocmirea unei hotărâri judecătorești. Printre aceste exigente legale, un loc important ocupă aplicarea corectă a normelor legislației de către instanța judecătorească.

Or, aplicarea corectă a normelor legislative reprezintă în sine o garanţie a unei justiţii echitabile, precum şi garanţia respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, intereselor statului şi apărării valorilor fundamentale ale societăţii, protejate prin aceste norme legislative.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția RM, prevede că *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertatile și interesele sale legitime.*

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifica tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos

versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

Prin urmare, pentru asigurarea respectării principiilor contradictorialității, nemijlocirii și dreptului la un proces echitabil, precum și având în vedere necesitatea elucidării pe deplin circumstanțelor cauzei, Completul de judecată consideră necesară casarea integrală a hotărârii și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs reține că, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecății.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că, efectul art. 6 §1 al Convenției este, inter alia, de a plasa un tribunal sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sânt întrunite în mod adecvat (cauza Perez contra Franței, nr. 47287/99 § 80; cauza Buzescu contra României nr. 61302/00 § 63, din 24 mai 2005).

Dreptul la o hotărâre motivată constituie un principiu fundamental legat de buna administrare a justiției. Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, îl obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile părților. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază hotărârea, astfel încât părțile să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune.

Completul judiciar menționează că, conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional „*procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*”.

Iar potrivit art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „*procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.*

Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.”.

La rejudecare, prima instanță urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie, să aprecieze probele prezentate la cauza contravențională conform dispozițiilor art. 425 alin. (3) și (5) Cod contravențional, iar în final să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Conducându-se de prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Completul judiciar,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de contravenientul Cebotaru Daniel.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 ianuarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Cebotaru Daniel împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 788607 din data de 29 septembrie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 228 alin. (1) și art. 235 alin. (1) Cod contravențional, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco